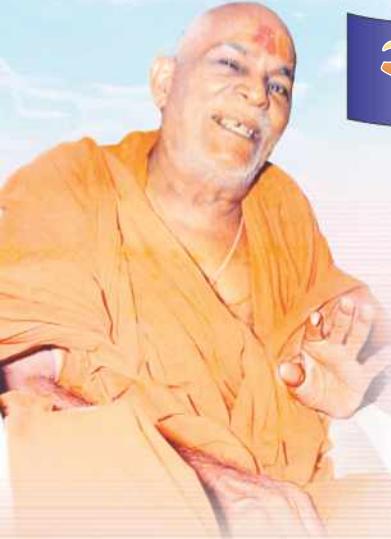

સાધુહૃદયની પાર્થનાગંગા

આરંભ સારો થયો.
આવ્યા ને એ મજ્યા
આણસમજમાં હતું આ
મસ્તકે હસ્ત સ્થાપી સ્વીકાર્યા
શાલીજ મહારાજનો પાવનરસ્પર્શ
પવિત્ર હૈયાં કર્યા.
યોગી તો મારા બાપા બન્યા
પ્રેમમાં નવડાવી દીધા
ઘોઈ નાંખ્યું સમગ્ર
સાફસુથું કર્યું
દ્યેય સ્પષ્ટ કર્યું
બંધનો કાપી નાંખ્યા
નિર્બધ કરી બાંધી લીધા.
સાહેબ સખા ગુરુ ને આત્મા
ઉપદેશ કર્યો નથી
પ્રાર્થનાઓ કરી
યોગીસ્વરૂપ હતા
નિર્મલ ગુણાતીતરૂપ હતા
તો સંકલ્પે સજીવન કર્યા
અહું ઓગાખ્યું સ્વ છોડાયું
નિરાકાર કરી એ જ એક સાકાર રહ્યા
મીઠી ને મધુરી એ ગોદ
પ્રેમલ આત્મીયતાના સંસ્પર્શ
સર્માપણ પૂરાં કરાવ્યાં.
આ સખા... આ મિત્રો
બંધુ ભગીની માતાઓ ને સ્વજનો
યુવાન દીકરા દીકરીઓ સૌ
આ ભવ્ય સમાજમાં સમાઈ જવાનું ભાય
અહોદો ! ધન્ય થઈ ગયા !
પ્રત્યેક આત્મા ખૂબ ઉંચા છે
સંબંધે પ્રભુનાં સ્વરૂપો છે
તે જ કેવળ જોઈને જીવતા થઈ ગયા

દોષ હશે તે ઉપરના
અમારે શું લેવા દેવા
પ્રભુ સમર્થ ને આ પ્રામિ સમર્થ
સૌ નિર્દોષ થઈ જવાના
પ્રભુરૂપ બની જવાના
આવાં આત્મીયજનો
શ્રીજગ્નનો ને સ્વજનો
બીજે ક્યાં મળવાનાં ?
સૌનો યોગ તે મહાયોગ
સદ્ગ્રાઘ સાંપડ્યાં ને ન્યાલ થયા
સૌનાં દર્શને શાન્તિ ઉભરે
પ્રેમનાં ને વાત્સલ્યનાં પૂર વહે !
આ મારાં... વિચારતાં ભાવ ઉછળે
કેમ રાજ કરી લઇ તે ધખાણા જાગે
રોજ મળે હૈયું રોજ નમે
બહારનાં દેહ દોષ પ્રારંધ સર્વ અલોપ
કેવળ આત્મા પ્રકાશે ભરપૂર !
આનંદ વ્યાપે છે રોમે રોમે
સનાતન ને સ્થિર છે
સહજનંદની અનુભૂતિ છે
યોગી રાજ થયા સાહેબની કૃપા છે... પ્રસત્ર છે
તે વિચારે ગદ્ગદ થવાય છે
ધન્યતાના વિચારે આંખો ચૂંચે છે
અહોભાવે સમગ્ર તત્ત્વ સ્વામીને જુઓ છે !
બસ !
આવા ને આવા રહેજો
પ્રકાશે ભરપૂર રહેજો
અમારું સર્વર્ષ બનીને રહેજો
હુવે અમે શૂન્યકેવળ આપ જ રહેજો
આરંભે મધ્યે ને અંતે આમ જ રહેજો !

જીવનમાટા જી જી જી

બ્રહ્મજ્યોતિ.... શ્રી સ્વામિનારાયણ જયંતી. ઈ.સ. ૪.૪.૦૩

